

Holdepladser vilde blive taget under samlet Overvejelse, men at han ikke kunde udtale sig om, hvilke af de jeg tror henved halvjerdsfindstyppe Andragender der først vilde komme i Betragtning. Jeg ser altsaa saaledes paa Sagen, at endnu ere alle Sunde ikke lukkede, endnu er det maaste muligt at faa Kauslunde Billefsalgsted udvidet til en Holdeplads med Sidespor. Jeg tror, det er rigtigt at gøre det. Jeg indrømmer fuldstændig, hvad Ministeren sagde i sit Foredrag i Begyndelsen af Mødet i Dag, at det var ham, der havde det finansielle Ansvar for alle saadanne Foranstaltninger ved Jærnbanevæsenet. Det er rigtigt, at det er Ministeren, der har Ansvaret, men vi andre ere nødte til at rejse de Krav, som blive rejste fra Befolkningens Side, og jeg kan tilføje, at det maaste næppe nok er gaaet op for Befolkningen, i hvilken Grad den ved at rejse Krav paa Befvemmeligheder ogsaa har Del i Ansvaret for Udgifterne. Medens man nemlig i det private Liv snart har lært, hvad den økonomiske Ligevægt kræver, at man til en vis Grad maa slaa af paa sine Fordringer, erkender man ikke i det offentlige Liv eller i det store, at man, naar man bliver ved med at stille Fordringer, samtidig ikke kan slippe for at paatage sig Ansvar for de forøgede Udgifter. Jeg mener i øvrigt, at Forholdene ved Kauslunde Station ere af en saadan Natur, at det maa kunne betale sig for Statsbanerne at udvide dette Billefsalgsted til en Holdeplads med Sidespor. Der er to industrielle Anlæg, en tæt befolket Egn, og den jorddyrkende Befolkning er overordentlig interesseret i denne Forandring. Der er dernæst et andet Henhyn, som vistnok heller ikke bør lades uden af Betragtning, og det er dette, at Eggen ved Kauslunde og ved Lille Bælt i det hele taget har, som Erfaringen jo viser, spillet en betydelig Rolle som Kantonnementsplads for Tropperne i den sidste flensvigste Krig og Samlingssted for Hærens Materiel. Jeg tror, at det ogsaa fra den Side set har Betydning, om der var et Sidespor ved Kauslunde. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister at tage velvilligt mod dette Ønske fra Befolkningens Side.

Endnu skal jeg kun stadfæste, hvad der fra forskellige Sider og fra forskellige ærede Medlemmer er udtalt om det almindelige Ønske, der findes i Landbruget, om en hurtigere, billigere og bedre Befordring af dets Produkter til det udenlandske Marked. Jeg kan kun stadfæste, at dette Ønske er meget alvorligt og meget udbredt i min Valgkreds, og jeg venter med Interesse at høre, hvad den højtærede Minister vil svare paa den Forespørgsel, der i sin Tid vil blive rettet

til ham. Allerede nu vil jeg lægge Administrationen paa Sinde, at der bliver gjort for denne vigtige Sag, hvad der kan gøres. Den ærede Trafikminister kom ved sine Udtalelser i Begyndelsen af Mødet til at omtale Statsbanernes Befordring af Børn. Jeg mener, at vi maa anerkende, hvad der i den Anledning er gjort fra Statsbanernes Side; men der er dog en enkelt Omstændighed, som ikke forekommer mig at være hensynsfuld eller anerkendelsesværdig, og det er den Omstændighed, at man, efter hvad der er kommet til min Kundskab, fra Banernes Side har nægtet at befordre de saakaldte Fristolebørn. Det mener jeg, er mindre hensynsfuldt, og man behøvede her ikke at have sat dette Stel mellem Statsstoler og Fristoler, da de jo alle betale, hvad der skal betales til Staten. Jeg kan ikke være enig i, hvad der blev udtalt fra et æret Medlems Side en af de foregaaende Dage om det ønskelige i at faa Landboernes Børn befordrede til Kjøbenhavn. Jeg er i det hele taget ikke saa begejstret for denne Befordring af Børn paa Jærnbane. En anden Sag er det jo, naar man befordrer dem i et bestemt FormaaIs Tjeneste, naar man f. Eks. befordrer Kjøbenhavnernes Børn, for at de kunne forfriske sig og samle Kræfter i Ferien, men at befordre Landsbybørnene til Hovedstaden har ikke saadan særlig Betydning. Hertil kunne de tidsnok komme, og Børnene kunne i det hele taget tidsnok lære at køre paa Jærnbane.

N. Andersen: Da jeg forleden Dag havde Ordet under denne meget lange første Behandling af Finansloven, stod det mig klart, at jeg, som sædvanlig, vilde blive nødt til at tage Ordet nok en Gang for saa vidt muligt at klare de Uoverensstemmelser, der altid findes mellem mine Ansuelser og det ærede Medlems for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Mabergs) om Forholdene paa Sjyllands Vestkyst. Det stod mig ganske klart, at dette ærede Medlem ikke vilde kunne sidde rolig, naar jeg havde haft Ordet angaaende denne Sag. Jeg maa dog, uagtet det har slaaet fuldkommen til — det ærede Medlem kom straks bag efter mig og havde en ganske anden Ansuelse om denne Sag — erkende, at denne Gang kunde der paavises et lille Fremstridt, idet vi ikke just absolut have været uenige paa alle Punkter. Jeg har saaledes Føje til at erklære mig særdeles tilfreds med, at det ærede Medlem for saa vidt kunde være enig med mig, at han nu kunde gaa ind paa, at der gjordes en Begyndelse til en Sifring af den nordre Simjørdsstange, om ikke lige saa fuldstændig, saa dog nogenlunde i samme Retning som det,